

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 28CoP/74/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8324202498
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Biščáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8324202498.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Biščákovvej a členiek senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a JUDr. Ingrid Radomskej, v právnej veci navrhovateľky Z. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/XX, D., právne zastúpenej JUDr. Tatianou Andrejcovou, advokátkou so sídlom Štefánikova 2326/22, Humenné, proti osobe povinnej z platenia výživného A. D., nar. X.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, D., právne zastúpeného JUDr. Ľubomírom Hudákom, advokátska kancelária Mierová 87, Humenné, v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní osoby povinnej z platenia výživného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 8Pc/45/2024-73 zo dňa 3.3.2025, takto

rozhodol:

- P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch II., IV.
- Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Navrhovateľka podala návrh na zvýšenie výživného zo strany povinného z vyživovacej povinnosti, teda jej otca, vo výške 250 eur mesačne, počnúc dňom 1.9.2004 opakovane do budúcnosti.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Humenné, ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

I. Mení rozsudok Okresného súdu Humenné, č. k. 10P/305/2021-213 zo dňa 07.12.2022 vo výroku o výživnom tak, že zvyšuje výživné pre Z. D., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 200,- eur mesačne, ktoré je odporca povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci od 12.09.2024.

II. Dĺžné výživné za obdobie od 12.09.2024 do 03.03.2025 vo výške 559,40 eur zaplatí navrhovateľke do 15. dní od právoplatnosti rozhodnutia.

III. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietá.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že pri zvýšení výživného na navrhovateľku vychádzal z potenciálneho príjmu odporcu (otca navrhovateľky) vo výške 1000 eur

mesačne a pri zohľadnení dvoch vyživovacích povinností s odkazom na metodiku určovania výživného vypracovanú Ministerstvom spravodlivosti SR, ako pomôcky, zvýšil výživné na sumu 200 eur mesačne a v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľky zamietol. Dlžné výživné za obdobie od podania návrhu 12.9.2024 do 3.3.2025 určil po započítaní zaplatených súm vo výške 559,40 eur a zaviazal odporcu na jeho zaplatenie do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“), § 75 ods. 1 zákona o rodine, § 78 ods. 1, ods. 3 zákona o rodine, § 29 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok („ďalej len CMP“).

5. Súd prvej inštancie uviedol, že o nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 52 CMP.

III. Odvolanie, vyjadrenie účastníkov konania

6. Proti napadnutému rozsudku v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinný z vyživovacej povinnosti a to proti výroku II. napadnutého rozsudku. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne nesprávne a v rozpore so skutočným stavom veci. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie neúplne zistil skutočný stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Odporca poukázal na to, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadala so zásadným problémom, ktorý je predmetom tohto konania a to dôkazmi ohľadne posúdenia možností a schopností otca na platenie výživného v splátkach. Uviedol, že je nezamestnaný, všetky jeho životné náklady uhrádzajú jeho rodičia a rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné zo dňa 1.8.2025 mu bola odňatá dávka v hmotnej núdzi z dôvodu, že odmietol prácu ponúknutú mu úradom práce. Súd doložil aj lekárske potvrdenia o problémoch s chrbticou a o kožných problémoch. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku II. zmenil tak, že zaviazá odporcu na zaplatenie dlžného výživného za obdobie od 12.9.2024 do 3.3.2025 vo výške 559,40 eur v splátkach vo výške 30 eur spolu s bežným výživným k rukám navrhovateľky, vždy do 15. dňa v mesiaci.

7. Navrhovateľka vo vyjadrení k dovolaniu odporcu uviedla, že považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne a žiadala, aby ho odvolací súd potvrdil v celom rozsahu. Poukázala na to, že odporca vo svojom odvolaní žiadnym spôsobom nenamietal skutočnosť, že súd pri zvýšení jeho vyživovacej povinnosti vychádzal z potenciality príjmu, ale namietal skutočnosť, že mu nebolo umožnené splácať dlžné výživné v splátkach. Poukazovala pritom, že jeho príjem je nulový a musia ho živiť rodičia. Uvedené tvrdenia odporcu považuje za nelogické a nedôvodné. Opätovne uviedla, že návrh na zvýšenie výživného podala z dôvodu, že sa jej zvýšili životné náklady z dôvodu jej štúdia v C. a zníženia príjmu jej matky, ktorá ju doposiaľ finančne podporovala vo väčšom rozsahu ako otec, teda odporca. Ďalej namietala, že odporca síce predložil potvrdenia o svojich zdravotných problémoch, nepredložil však žiadne potvrdenie o svojej práceneschopnosti, čo je možné vysvetľovať tak, že sa jedná o zdravotné ťažkosti, ktoré mu nebránia vo výkone práce.

8. Odporca vo vyjadrení k vyjadreniu navrhovateľky uviedol, že trvá na dôvodoch svojho odvolania. Poukázal predovšetkým na to, že zvýšenie výživného súdom pri aplikácii potenciality príjmu nevyžaduje detailné preukázanie všetkých príjmov povinného rodiča, pretože sa vychádza z fiktívneho príjmu povinného rodiča. Pri určení dlžného výživného sa súd mal zaoberať možnosťami a schopnosťami odporcu uhrádzať dlžné výživné naraz alebo v splátkach. Je toho názoru, že vzhľadom na jeho sociálnu situáciu, nie je schopný uhradiť dlžné výživné naraz, ale postupne v splátkach spolu s bežným výživným.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/,g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol

zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku vo výrokoch II., IV. podľa § 387 ods. 1 CSP.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že konanie ani rozhodnutie súdu prvej inštancie netrpí takou vadou, ktorou by bolo dôvodné vec zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie vo veci.

12. Súd prvej inštancie podrobne zistil skutočný stav veci, príjmy, ako aj výdavky navrhovateľky, osoby povinnej platiť výživné a správne posúdil časové trvanie dôvodnosti vyživovacej povinnosti osoby povinnej platiť výživné (otca navrhovateľky) voči navrhovateľke. Posúdením povinným z vyživovacej povinnosti produkovaných odvolacích námietok vo svetle skutočností z obsahu spisového materiálu plynúcich, tieto odvolací súd nevyhodnotil ako opodstatnené k odlišnému rozhodnutiu ako súd prvej inštancie.

13. Odvolací súd predovšetkým pripomína, že zákon o rodine (§ 62 ods. 2 a § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného teda skúma komplexne jeho majetkové pomery, ako i to či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká.

14. Povinnosť vyživovať dieťa patrí medzi základné povinnosti rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti sa vychádza zo schopností, možností a majetkových pomerov každého rodiča a prihliada sa aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča a súd neberie do úvahy pri skúmaní možností a schopností, ako aj majetkových pomerov povinného rodiča výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Odvolateľ v podstate vytýkal rozhodnutiu súdu prvej inštancie, že sa nestotožnil s ním predkladaným hodnotením skutkového stavu a jeho právnym hodnotením. V rámci celého prvoinštančného konania mal povinný z vyživovacej povinnosti vytvorený dostatočný priestor pre produkovanie tvrdení a dôkazov v prospech jeho tvrdení. To, že v konečnom dôsledku súd prvej inštancie dospel k iným záverom ako povinný, nie je možné interpretovať ako porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces.

15. Povinný z vyživovacej povinnosti v podanom odvolaní poukazoval na to, že súd prvej inštancie nedostatočne posúdil a zaoberal sa jeho príjmovými možnosťami a schopnosťami uhradiť výživné jednorázovo a žiadal o zmenu rozsudku tak, aby mohol dlžné výživné splácať v splátkach po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným.

16. Podľa § 44 CMP rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

17. Rodičovské práva a povinnosti upravené v zákone o rodine sú súčasťou resp. synonymom pojmu „rodičovská zodpovednosť“, ktorú majú rodičia od narodenia dieťaťa a trvá zvyčajne v oblasti vyživovacej povinnosti aj po nadobudnutí plnoletosti dieťaťa. Zákon poskytuje nezaopatrenému dieťaťu špeciálnu ochranu, a to v rovine súkromného ako aj verejného práva. Uvedenému zodpovedá aj predbežná vykonateľnosť v súvislosti s rozsudkami o výživnom, ktorá má reálne opodstatnenie, a to z hľadiska toho, na čo predmetný nárok slúži. Rozsudok na výživné na nezaopatrené dieťa má len deklaratórnu funkciu, pretože povinnosť plniť vyživovaciu povinnosť vzniká priamo zo zákona narodením dieťaťa. Vzhľadom na zákonnú dikciu rozsudok o výživnom je vykonateľný momentom doručenia bez ohľadu na paričnú lehotu (lehotu na plnenie).

18. Odvolací súd k tomu dodáva, že vychádzajúc zo skutočne zisteného skutočného stavu bol návrh na zvýšenie výživného podaný zo strany navrhovateľka dňa 12.9.2024. Rozsudok bol súdom prvej inštancie vyhlásený dňa 3.3.2025. V čase rozhodovania odvolacieho súdu (november 2025) uplynula

doba 14 mesiacov od podania návrhu navrhovateľky na zvýšenie výživného a od rozhodnutia súdu prvej inštancie uplynula doba 8 mesiacov. Odporca mal teda dostatok času na to, aby si kumuloval finančné prostriedky na úhradu dlžného výživného, najmä v situácii ak voči výroku I., ktorým bolo výživné zvýšené nepodal odvolanie. Z týchto dôvodov poskytnutie odporcovi dlhšej lehoty na splatenie dlžného výživného v splátkach by bolo v rozpore s ustanovením § 44 CSP.

19. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku II. a závislom výroku IV. potvrdil postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).